

TÜRKÇE ÖĞRETMEN ADAYLARININ YABANCILARA TÜRKÇE ÖĞRETİMİNDE WEB 2.0 ARAÇLARININ KULLANILMASINA YÖNELİK GÖRÜŞLERİ

Hasan BAĞCI* / Yeşim KOÇ**

Geliş/Received: 15.08.2025 | **Kabul/Accepted:** 18.10.2025 | **Yayınlanma/Published:** 31.12.2025

Özet: Gelişen teknolojinin izleri, eğitim alanında da belirgin bir şekilde görülmeye başlanmıştır. Teknolojinin eğitime entegrasyonu, özellikle Web 2.0 kavramıyla daha da yaygınlaşmıştır. Web 2.0 araçları, interaktif ve işbirlikçi bir öğrenme ortamı sunarak eğitimde önemli değişikliklere yol açmıştır. Bu araştırma, yabancılar Türkçe öğretiminde Web 2.0 araçlarının kullanımına yönelik Türkçe öğretmeni adaylarının görüşlerini incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırmanın örneklemi, Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi ve Süleyman Demirel Üniversitesinde bulunan ve gönüllü katılım esasına göre seçilen 4. sınıf Türkçe öğretmeni adaylarından oluşmaktadır. Araştırmada verilerin toplanması için Çelik (2021) tarafından geliştirilen “Web 2.0 Araçları Kullanım Yetkinliği Ölçeği” ve “Kişisel Bilgi Formu” kullanılmıştır. Araştırmada nicel araştırma yöntemi tercih edilmiştir. Veriler, SPSS 25.00 paket programı aracılığıyla analiz edilerek aritmetik ortalama, standart sapma, bağımsız örneklemeler için t-testi ve tek yönlü ANOVA kullanılmıştır. Elde edilen bulgulara göre, cinsiyet faktörü, internet kullanım süresi, bilgisayar kullanım düzeyi, eğitimde Web 2.0 kullanımı ve Web 2.0 teknolojilerinin kullanım sıklığına göre kadın katılımcıların Web 2.0 araçlarına yönelik görüşlerinin erkeklere göre daha düşük olduğu bulunmuştur. Katılımcıların günlük internet kullanım süreleri ile Web 2.0 araçlarına yönelik görüşlerinde anlamlı bir fark bulunmamıştır. Katılımcıların bilgisayar kullanım düzeyleri ile Web 2.0 araçlarına yönelik görüşleri arasında anlamlı farklar bulunmuştur. Web 2.0 teknolojilerinin eğitimde kullanımına ilişkin bilgi düzeylerine göre yapılan analizlerde, bilgi düzeyi arttıkça Web 2.0 araçlarına yönelik görüşlerin daha olumlu olduğu gözlemlenmiştir. Web 2.0 araçlarının kullanım sıklığı ile katılımcıların görüşleri arasında anlamlı farklar bulunmuştur. Sonuç olarak, öğretmen yetiştirme programlarında Web 2.0 araçlarının kullanımına yönelik derslerin daha kapsamlı bir şekilde ele alınması gerektiği söylenebilir. Özellikle uygulamalı atölye çalışmaları ile öğretmen adaylarının bu araçları etkin bir şekilde kullanma becerilerinin artırılması sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Nicel araştırma, Türkçe öğretmeni adayları, web 2.0 araçları, yabancılar Türkçe öğretimi, yetkinlik.

PROSPECTIVE TURKISH LANGUAGE TEACHERS' VIEWS ON THE USE OF WEB 2.0 TOOLS IN TEACHING TURKISH AS A FOREIGN LANGUAGE

Abstract: The impact of advancing technology has become increasingly evident in the field of education. The integration of technology into educational settings has expanded notably with the emergence of the Web 2.0 concept. Web 2.0 tools, by offering interactive and collaborative learning environments, have led to significant transformations in educational practices. This study aims to examine the perceptions of prospective Turkish language teachers regarding the use of Web 2.0 tools in teaching Turkish as a foreign language. The sample of the study consists of fourth-year Turkish language teacher candidates studying at Burdur Mehmet Akif Ersoy University and Süleyman Demirel University, selected on a voluntary basis. The “Web 2.0 Tools Competency Scale,” developed by Çelik (2021), and a “Personal Information Form” were used for data collection. A quantitative research design was employed. The data were analyzed using the SPSS 25.00 statistical package, with arithmetic mean, standard deviation, independent samples t-test, and one-way ANOVA. According to the

* Prof. Dr.; Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi; hbagci@mehmetakif.edu.tr 0000-0001-8624-8274

** Yüksek Lisans Öğrencisi; Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi; yesimkooc@gmail.com 0009-0005-5956-7372

findings, female participants reported lower levels of perceived competency regarding Web 2.0 tools compared to male participants across variables such as gender, internet usage time, level of computer use, use of Web 2.0 in education, and frequency of Web 2.0 technology use. No significant difference was found between participants' daily internet usage time and their perceptions of Web 2.0 tools. Significant differences were identified between participants' levels of computer use and their perceptions of Web 2.0 tools. Analyses based on participants' knowledge levels regarding the use of Web 2.0 technologies in education revealed that higher levels of knowledge were associated with more positive perceptions. Significant differences were also found between the frequency of Web 2.0 tool use and participants' perceptions. In conclusion, it can be suggested that teacher education programs should address the use of Web 2.0 tools more comprehensively. In particular, practical workshops may enhance prospective teachers' ability to use these tools effectively.

Keywords: Competence, quantitative research, teaching Turkish to foreigners, Turkish teacher candidates, web 2.0 tools.

Giriş

Teknolojinin hayatın her alanına nüfuz etmesi, eğitim süreçlerini de köklü bir dönüşüme uğratmış ve öğretim yöntemlerinde dijitalleşmeyi ön plana çıkarmıştır (Şengür ve Anagün, 2021). Özellikle bilgi ve iletişim teknolojilerindeki hızlı gelişmeler, öğrenme-öğretme süreçlerini daha dinamik ve etkileşimli bir yapıya kavuşturmuştur (Eyyam vd., 2011). Web 2.0 araçları, kullanıcıların içerik üretme, paylaşma ve iş birliği yapmasına olanak tanıyan yapısıyla, öğrenci merkezli eğitim yaklaşımlarını destekleyen önemli dijital araçlardan biri olarak kabul edilmektedir (Yılmaz, 2021). Bu araçların eğitim ortamlarında etkili bir şekilde kullanılması hem öğretmenlerin hem de öğrencilerin dijital çağın gereksinimlerine uyum sağlaması açısından kritik bir öneme sahiptir.

Son yıllarda, Türkiye'nin uluslararası etkisinin artması, Türkçe öğretimini de önemli bir alan hâline getirmiştir. Küresel düzeyde Türkiye'nin kültürel ve ekonomik etkisinin yükselmesi, Türkçe öğrenmek isteyen bireylerin sayısını artırmıştır. Bu durum, yabancılara Türkçe öğretiminde etkili yöntem ve araçların geliştirilmesi gerekliliğini gündeme getirmiştir (Yeşilyurt, 2019). Geleneksel öğretim yöntemlerinin yanı sıra dijital araçlar, Türkçe öğretiminde hem öğrenciler için daha çekici bir öğrenme deneyimi sunmakta hem de öğretmenlere öğrenme süreçlerini kolaylaştırıcı fırsatlar sağlamaktadır (Morkoç ve Erdönmez, 2014).

Web 2.0 araçları, dil öğretiminde iletişimsel yaklaşımları destekleyen bir öğrenme ortamı sunmaktadır. Bloglar, wiki platformları, sosyal medya araçları ve çevrimiçi tartışma platformları gibi dijital uygulamalar, öğrencilerin dil becerilerini geliştirmelerine ve yaratıcı süreçlere katılmalarına olanak tanımaktadır (Shum, 2008). Bu araçların sunduğu bireysel öğrenme ve iş birliği olanakları, dil öğrenimindeki zorlukları azaltmakta ve öğrenme motivasyonunu artırmaktadır (Murugesan, 2007). Ancak, öğretmenlerin ve öğretmen adaylarının bu teknolojileri etkin bir şekilde kullanabilme becerisi, öğretim sürecinin başarısını doğrudan etkilemektedir (Atıcı ve Yıldırım, 2010).

Mevcut literatürde, Türkçe öğretmeni adaylarının Web 2.0 teknolojilerinin eğitim ortamlarında kullanımına ilişkin yetkinlikleri ile bu araçlara yönelik tutumlarını ele alan çalışmaların sınırlı sayıda olduğu dikkat çekmektedir. Bu durum, özellikle yabancılara Türkçe öğretiminde Web 2.0 araçlarının kullanımına dair önemli bir boşluk olduğunu göstermektedir.

Bu araştırma, Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi ile Süleyman Demirel Üniversitesinde eğitim gören son sınıf Türkçe öğretmen adaylarının Web 2.0 araçlarına yönelik tutumlarını ve bu araçları kullanma yeterliliklerini farklı değişkenler bağlamında incelemeyi hedeflemektedir. Katılımcıların cinsiyet, bilgisayar kullanım düzeyi ve internet kullanım süreleri gibi değişkenler bağlamında görüşleri değerlendirilerek, bu araçların eğitim süreçlerine entegrasyonu konusunda öneriler sunulacaktır. Araştırma bulgularının, Türkçe öğretmeni adaylarının mesleki gelişimlerine katkı sağlaması ve Web 2.0 araçlarının Türkçe öğretiminde yenilikçi bir yaklaşım olarak nasıl kullanılabileceğine ışık tutması beklenmektedir.

1. Araştırmanın Amacı

Araştırmanın temel amacı, Türkçe öğretmeni adaylarının yabancılar Türkçe öğretiminde Web 2.0 araçlarının kullanımına ilişkin görüşlerini incelemeyi amaçlamaktadır. Yabancılar Türkçe öğretiminde Web 2.0 araçlarının kullanımına yönelik olarak 4. sınıf Türkçe öğretmen adaylarının görüşlerini çeşitli değişkenler açısından incelemeyi amaçlamaktadır. Web 2.0 araçlarının eğitimde sunduğu olanaklar göz önünde bulundurulduğunda, öğretmen adaylarının bu araçları etkili bir şekilde kullanma becerilerinin geliştirilmesi, öğretim süreçlerini zenginleştirmekte ve öğrenme deneyimlerini olumlu yönde etkilemektedir.

Millî Eğitim Bakanlığı, 21. yüzyılda teknolojinin eğitim süreçlerine entegrasyonunu teşvik ederek öğrencilere daha etkili ve interaktif öğrenme ortamları sunmayı hedeflemektedir. Bu bağlamda, öğretmen adaylarının Web 2.0 araçları konusundaki görüşlerinin belirlenmesi, yalnızca öğretim yöntemlerinin geliştirilmesine değil, aynı zamanda öğretmen adaylarının dijital yeterliliklerinin artırılmasına da katkı sağlayacaktır. Ayrıca, Web 2.0 araçlarının kullanımına yönelik son sınıf Türkçe öğretmen adaylarının görüşlerinin incelenmesi, bu alandaki bilgi birikimine güncel bir katkı sunacaktır. Elde edilen bulgular hem yabancılar Türkçe öğretimi alanında hem de dijital eğitim araçlarının kullanımına yönelik literatürdeki boşluğu doldurmayı hedeflemektedir. Bu çalışma, yalnızca teorik bilgi sağlamayı değil, aynı zamanda öğretim pratiğini zenginleştirerek öğretmen adaylarının mesleki gelişimlerine katkıda bulunmayı amaçlamaktadır.

Bu araştırmanın temel problemi, Web 2.0 araçlarının yabancılar Türkçe öğretiminde kullanımına yönelik 4. sınıf Türkçe öğretmen adaylarının görüşlerinin hangi değişkenler doğrultusunda farklılaştığını ortaya koymaktır. Bu bağlamda oluşturulan alt problem ifadeleri ise şu şekildedir:

1. Web 2.0 kullanımına yönelik görüşlerinde cinsiyet faktörüne göre anlamlı bir farklılık var mıdır?
2. Web 2.0 kullanımına yönelik görüşleri, katılımcıların ortalama günlük internet kullanım sürelerine göre anlamlı bir farklılık var mıdır?
3. Web 2.0 araçlarının kullanımına yönelik görüşlerin, 4. sınıf Türkçe öğretmen adaylarının bilgisayar kullanım düzeylerine göre anlamlı bir farklılık var mıdır?
4. Web 2.0 teknolojilerinin 4. Sınıf Türkçe öğretmeni adayları tarafından eğitimde kullanımına ilişkin bilgi düzeylerine göre katılımcıların görüşlerine göre anlamlı bir farklılık var mıdır?

5. Web 2.0 teknolojilerinin kullanım sıklığına göre anlamlı bir farklılık var mıdır?
6. Web 2.0 kullanımı yeterlilikleri ne düzeydedir?

Yukarıda ifade edilen alt problemlerin değerlendirilmesi sonucunda Türkçe öğretmeni adaylarının Web 2.0 araçlarını kullanma yetkinlikleri ve bu araçlara yönelik görüşleri tespit edilmiştir.

Öğrenme, günümüz dünyasının sürekli değişen küresel ekonomisinde hem organizasyonlarda hem de yükseköğretim kurumlarında sürekli bir süreçtir. Brown ve Adler, bilgi ve iletişim teknolojileri ve ulaşımdaki muazzam gelişmeler nedeniyle, dünyadaki hemen hemen her yerin, dünyanın herhangi bir yerindeki pazarlara bağlanabileceğini ve küresel olarak rekabetçi hâle gelebileceğini savunmuşlardır. Bu küresel rekabet ortamı için rekabetçi becerilere sahip iyi eğitilmiş bir işgücüne ihtiyaç vardır ve hızla değişen dünyada bilgi ve iletişim teknolojileri sadece bu işgücünü sağlamakla kalmamalı aynı zamanda sürekli öğrenme ve sürekli yeni fikir ve becerilerin yaratılması için destek sağlamalıdır. Öğrenime yetkin erişim, ekonomik refahın genişletilmesi ve yaşam kalitesinin iyileştirilmesi için gerekli bir unsurdur.

2. Yöntem

2.1. Araştırma Modeli

Bu araştırma, Türkçe'nin yabancı dil olarak öğretiminde Web 2.0 araçlarının kullanımına ilişkin olarak son sınıf Türkçe öğretmen adaylarının Web 2.0 araçlarına yönelik görüşlerinin çeşitli değişkenler açısından nasıl şekillendiğini incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırma kapsamında öğretmen adaylarının görüşleri nicel araştırma yöntemiyle ele alınmıştır. Nicel araştırma, olgu ve olayları objektif olarak inceleyip gözlemlenebilir ve ölçülebilir verilere dayanarak sayısal biçimde ortaya koymayı hedefleyen bir yöntemdir (Karasar, 2012)

Bu çalışmada, değişkenler arasındaki ilişkilerin incelenmesine imkân tanıyan ilişkisel tarama modeli temel alınmıştır. Tarama modelleri, mevcut ya da geçmişte var olan bir durumu olduğu biçimiyle ortaya koymayı amaçlayan araştırma türleri arasında yer almaktadır. Araştırma kapsamında ele alınan bireyler ya da nesneler kendi doğal koşulları içerisinde tanımlanmış, değişkenlere herhangi bir müdahalede bulunulmamıştır (Karasar, 2012).

2.2. Çalışma Grubu

Bu araştırmanın evrenini, Süleyman Demirel Üniversitesi ile Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesinde öğrenim görmekte olan lisans eğitimlerinin son sınıfındaki Türkçe öğretmen adayları oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemini, gönüllü olarak katılmayı kabul eden ve toplamda 131 kişiden oluşan 4. sınıf Türkçe öğretmen adayları meydana getirmektedir. Örneklem seçiminde, katılımcıların gönüllü olmalarına dikkat edilmiş ve çalışmaya katılmayı kabul eden öğretmen adayları araştırmaya dâhil edilmiştir.

Katılımcıların cinsiyetlerine ilişkin bulgular Tablo 1'de verilmiştir.

Tablo 1

Katılımcıların Cinsiyetlerine İlişkin Bulgular

Cinsiyet	N	%
Kadın	82	62,6

Erkek	49	37,4
Toplam	131	100,0

Tablo 1’de katılımcıların cinsiyet dağılımına ilişkin veriler yer almaktadır. Kadın katılımcıların oranı (%62,6) erkek katılımcılara (%37,4) göre daha yüksek bulunmuştur.

Katılımcıların günlük internet kullanımlarına ilişkin bulgular Tablo 2’de verilmiştir.

Tablo 2

Katılımcıların Günlük İnternet Kullanımlarına İlişkin Bulgular

Günlük İnternet Kullanımı	N	%
Hiç kullanmam	3	2,29
1 saatten az	2	1,53
1-3 saat	21	16,03
3-5 saat	51	38,93
5 saatten fazla	54	41,22
Toplam	131	100,0

Tablo 2’de, katılımcıların günlük internet kullanım sürelerine ilişkin veriler sunulmuştur. En yüksek oranı, %41,22 ile 5 saatten fazla internet kullanan katılımcılar oluştururken, %38,93’lük bir oran ise 3-5 saat arası internet kullanımını belirtmiştir. İnterneti hiç kullanmadığını belirten katılımcıların oranı ise %2,29’dur. Bu da katılımcıların büyük çoğunluğunun interneti günlük olarak kullandığını göstermektedir.

Katılımcıların bilgisayar kullanım düzeylerine ilişkin bulgular Tablo 3’te verilmiştir.

Tablo 3

Katılımcıların Bilgisayar Kullanım Düzeylerine İlişkin Bulgular

Bilgisayar Kullanım Düzeyi	N	%
Acemi	15	11,45
Başlangıç	2	1,53
Normal	82	62,59
İyi Derecede	30	22,90
Uzman	2	1,53
Toplam	131	100,0

Tablo 3’te katılımcıların bilgisayar kullanım düzeylerine dair bulgular sunulmaktadır. Katılımcıların çoğunluğu (%62,59) bilgisayar kullanım düzeylerini “normal” olarak tanımlamıştır. “İyi derecede” bilgisayar kullandığını belirtenlerin oranı ise %22,90’dır. Bu da katılımcıların çoğunluğunun bilgisayar kullanım becerilerinin orta düzeyde olduğunu ortaya koymaktadır.

Teknolojinin eğitimde kullanılmasına ilişkin katılımcı görüşleriyle ilgili bulgular Tablo 4’te verilmiştir.

Tablo 4

Katılımcıların Teknolojinin Eğitimde Kullanım Bilgilerine İlişkin Bulgular

Teknolojinin Eğitimde Kullanım Bilgisi	N	%
Hayır	55	41,99
Kısmen	42	32,06
Evet	34	25,95

Toplam	131	100,0
--------	-----	-------

Tablo 4’te, katılımcıların teknolojinin eğitimde kullanım bilgileri ele alınmıştır. Teknolojinin eğitimde kullanım bilgisine sahip olmadığını belirtenlerin oranı %41,99 iken, %32,06’sı bu konuda kısmen bilgi sahibidir. Sadece %25,95’lik bir kesim, teknolojinin eğitimde kullanımına dair tam bilgiye sahip olduğunu ifade etmiştir.

Katılımcıların Web 2.0 teknolojilerini kullanım sıklığına ilişkin bulgular Tablo 5’te verilmiştir.

Tablo 5

Katılımcıların Web 2.0 Teknolojilerini Kullanım Sıklığına İlişkin Bulgular

Web 2.0 Teknolojilerini Kullanım Sıklığı	N	%
Hiç kullanmam	50	38,17
Yıllık	24	18,32
Aylık	25	19,08
Haftalık	20	15,27
Günlük	12	9,16
Toplam	131	100,0

Tablo 5’te ise katılımcıların Web 2.0 teknolojilerini kullanım sıklığına ilişkin bulgular yer almaktadır. En yüksek kullanım sıklığı, %38,17 ile Web 2.0 teknolojilerini hiç kullanmayan katılımcılarda gözlemlenmiştir. Haftalık kullanım sıklığına sahip olanların oranı %15,27 iken günlük kullanım oranı ise %9,16’dır. Bu veriler, katılımcıların Web 2.0 teknolojilerini genellikle sınırlı bir sıklıkla kullandıklarını göstermektedir.

Bu demografik özellikler, katılımcıların teknolojilere ilişkin tutum ve davranışlarının anlaşılmasında önemli bir rol oynamaktadır. İlerleyen analizlerde, bu faktörlerin Web 2.0 teknolojilerine yönelik görüşler üzerinde nasıl etkiler yarattığına dair daha ayrıntılı sonuçlar sunulacaktır.

2.3. Veri Toplama Araçları

Bu çalışmada verilerin toplanması için Çelik (2021) tarafından geliştirilen “Web 2.0 Araçları Kullanım Yetkinliği Ölçeği” ve “Kişisel Bilgi Formu” kullanılmıştır. Bu ölçeğin akademik çalışmalarda kullanımı için gerekli izin Çelik’ten (2021) alınmıştır.

Kullanılan veri toplama aracı iki bölümden oluşmaktadır. Birinci bölüm, katılımcılara yönelik kişisel bilgilerin yer aldığı bir bilgi formundan oluşmaktadır. Bu formda, katılımcıların cinsiyeti, ortalama internet kullanım süresi, bilgisayar kullanım düzeyi, Web 2.0 teknolojilerinin eğitimde kullanım bilgisi ve Web 2.0 araçlarını kullanım sıklıkları gibi bilgiler yer almaktadır. İkinci bölüm ise “Web 2.0 Araçları Kullanım Yetkinliği Ölçeği”nden oluşmaktadır. Ölçek, Likert tipi bir değerlendirme sunmakta olup, beş dereceli bir yapıdadır: Her zaman (5), sıklıkla (4), ara sıra (3), nadiren (2), hiçbir zaman (1).

Ölçeğin güvenirlik düzeyi, Cronbach Alpha katsayısı aracılığıyla belirlenmiş ve ,98 olarak hesaplanmıştır. Bu yüksek değer, ölçeğin iç tutarlılığının oldukça güçlü olduğunu ve yüksek düzeyde güvenirlik taşıdığını ortaya koymaktadır (Çelik, 2021). Ayrıca, bu ölçeğin geçerliliği incelenmiş ve maddelerinin, hedeflenen davranışı ölçme açısından anlamlı bir şekilde örnekleme ayırt edebildiği görülmüştür. Benzer şekilde Selvi ve Aksu Ataç’ın (2022)

çalışmasında yapılan anket uygulamasında güvenilirlik katsayısı ,992 olarak bulunmuş ve bu sonuç da ölçeğin yüksek düzeyde güvenilir olduğunu ortaya koymuştur.

2.4. Verilerin Analizi

Araştırmada toplanan veriler, belirlenen varsayımlar çerçevesinde ve uygun veri analiz yöntemlerine dayalı olarak incelenmiştir. Verilerin analizi, SPSS yazılımı kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Bu bağlamda, yabancılar Türkçe öğretiminde Web 2.0 araçlarını kullanma yetkinliği ölçeği ile cinsiyete dayalı Web 2.0 kullanım arasındaki anlamlı ilişkiyi belirlemek amacıyla, bağımsız örneklem t testi (Independent Samples t-Test) uygulanmıştır.

Web 2.0 araçlarını kullanım yetkinliği ölçeğindeki şu faktörler: ortalama internet süresi (5 saatten fazla, 3-5 saat, 1-3 saat, 1 saatten az, hiç kullanmam), bilgisayar kullanım düzeyi (uzman, iyi derecede, normal, acemi, başlangıç), Web 2.0 teknolojilerinin eğitimde kullanım bilgisi (evet, hayır, kısmen) ve Web 2.0 teknolojilerini kullanım sıklığı (günlük, haftalık, aylık, yıllık, hiç kullanmam) ile Web 2.0 kullanımının faktörlerine bağlı olarak anlamlı bir ilişkiyi belirleyebilmek amacıyla tek yönlü varyans analizi (One- Way ANOVA) uygulanmıştır. Anlamlı farkların tespit edilmesi için LSD Post-hoc testi kullanılarak, gruplar arasındaki farkların ne yönde olduğu incelenmiştir.

Ayrıca, Web 2.0 araçlarının kullanım yeterliliği anketinde yer alan cinsiyet, yaş, öğretmenlerin bilgisayar kullanım düzeyi, Web 2.0 araçlarını kullanım süresi ve kullanım türü gibi faktörlere ilişkin her bir madde için istatistiki analizler yapılmış ve bu veriler üzerinden yüzde (%) ve frekans (f) değerleri hesaplanmıştır. Araştırma kapsamında elde edilen tüm veriler dijital ortama aktarılmış ve analiz öncesinde dağılım özellikleri incelenmiştir. Örneklem büyüklüğünün 50'nin üzerinde olması göz önünde bulundurularak, verilerin normal dağılıma uygunluğu Kolmogorov-Smirnov testi ile değerlendirilmiştir.

3. Bulgular

3.1. Birinci Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın birinci alt problemini “Web 2.0 teknolojilerinin kullanımına yönelik görüşlerde cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir farklılık var mıdır?” sorusu oluşturmaktadır. Bu alt problem kapsamında katılımcıların cinsiyetlerine göre Web 2.0 araçlarının kullanımına dair görüşleri karşılaştırılmış ve farklılıkları belirlemek için bağımsız örneklem t-testi uygulanmıştır.

Tablo 6’da kadın ve erkek öğretmen adaylarının Web 2.0 teknolojilerinin kullanımına ilişkin görüşleri arasındaki farklılık, bağımsız örneklem t-testi ile değerlendirilmiştir. Analiz sonuçları, kadın katılımcıların Web 2.0 kullanımına yönelik görüş puanlarının ($\bar{X} = 2.20$, $SS = 0,87$), erkek katılımcılara göre ($\bar{X} = 2.68$, $SS = 1,01$) daha düşük düzeyde olduğunu ortaya koymuştur. Elde edilen t-testi bulgularına göre, cinsiyete göre Web 2.0 kullanımına ilişkin görüşlerde istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğu belirlenmiştir ($t(129) = -2.896$, $p < ,05$).

Erkek öğretmen adaylarının Web 2.0 teknolojilerini kullanım düzeyleri açısından daha olumlu bir görüşe sahip olduğunu, kadın öğretmen adaylarının ise daha düşük bir ortalama ile bu

araçlara yönelik daha temkinli bir tutum sergilediğini ortaya koymaktadır. Bu farklılık, cinsiyetin Web 2.0 araçlarına yönelik tutumlar üzerinde etkili bir faktör olabileceğini düşündürmektedir.

Tablo 6

Cinsiyete Göre Web 2.0 Kullanımına Yönelik Görüşlerin Bağımsız Örneklem t-Testi Sonuçları

Web2.0	N	$\bar{X}$	SS	t	Sd	p
Kadın	82	2,20	0,87	-2,896	129	,004
Erkek	49	2,68	1,01			

3.2. İkinci Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın ikinci alt problemini “Web 2.0 teknolojilerinin kullanımına yönelik görüşler, katılımcıların ortalama günlük internet kullanım sürelerine göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?” Sorusu oluşturmaktadır.

Tablo 7

Günlük İnternet Kullanım Sürelerine Göre Web 2.0 Kullanımına Yönelik Görüşlerin ANOVA Sonuçları

Puan	Grup	N	$\bar{X}$	SS	Var.K.	KT	Sd	KO	F	p
Web2.0	Hiç kullanmam	3	2,56	,75	G.A	4,571	4	1,143	1,257	,290
	1 saatten az	2	2,10	,14	G.İ	114,538	126	,909		
	1-3 saat	21	2,14	,91	Top.	119,109	130			
	3-5 saat	51	2,25	,91						
	5 saatten fazla	54	2,59	1,02						
	Toplam	131	2,38	,95						

Not: G.A = Gruplar Arası, G.İ =Grup İçi, Top.=Toplam

Tablo 7’de, öğretmen adaylarının günlük internet kullanım sürelerine göre Web 2.0 araçlarına yönelik görüşlerinde anlamlı bir farklılık olup olmadığını incelemek amacıyla tek yönlü varyans analizi (ANOVA) uygulanmıştır. Analiz sonuçları, gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farkın bulunmadığını ortaya koymuştur ($F(4, 126) = 1.257, p > .05$). Bu nedenle, post-hoc analiz yapılmamıştır. Elde edilen bulgular, günlük internet kullanım süresinin öğretmen adaylarının Web 2.0 araçlarına ilişkin görüşlerini anlamlı şekilde etkilemediğini göstermektedir. Bununla birlikte “5 saatten fazla” internet kullanan katılımcıların daha yüksek bir ortalama puan alması ($\bar{X} = 2.59$), bu gruptaki bireylerin teknolojiye daha aşina olabileceklerini düşündürmektedir. Ancak bu ilişki istatistiksel olarak anlamlı olmadığından, sonuçlara dayanarak kesin genellemeler yapmak mümkün değildir.

Öğretmen adaylarının Web 2.0 araçlarını bilinçli ve etkili bir şekilde kullanmalarını sağlamak için internet kullanım sürelerinden çok, bu araçların nitelikli ve pedagojik bir yaklaşımla eğitim süreçlerine entegre edilmesine odaklanılmalıdır. Eğitim programlarında, öğretmen adaylarının Web 2.0 araçlarıyla daha fazla uygulamalı deneyim kazanmalarına yönelik çalışmaların artırılması, bu araçlara yönelik olumlu tutumların geliştirilmesine katkı sağlayabilir.

3.3. Üçüncü Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın üçüncü alt problemini “Web 2.0 teknolojilerinin kullanımına yönelik görüşler, 4. sınıf Türkçe öğretmen adaylarının bilgisayar kullanım düzeylerine göre anlamlı bir farklılık göstermekte midir?” Sorusu oluşturmaktadır. Bu alt problem kapsamında, katılımcıların bilgisayar kullanım düzeylerine göre Web 2.0 kullanımına yönelik görüşleri karşılaştırılmış ve farklılıkları belirlemek için tek yönlü varyans analizi (ANOVA) uygulanmıştır.

Tablo 8

Bilgisayar Kullanım Düzeylerine Göre Web 2.0 Araçlarının Kullanımına Yönelik Görüşlerin ANOVA Sonuçları

Puan	Grup	N	$\bar{X}$	SS	Var.K.	KT	Sd	KO	F	p
Web2.0	Acemi	15	1,74	,49	G.A	12,058	4	3,014	3,548	,009
	Başlangıç	2	1,34	,48	G.İ	107,051	126	,850		
	Normal	82	2,39	,97	Top.	119,109	130			
	İyi Derecede	30	2,68	,82						
	Uzman	2	3,08	2,48						
	Toplam	131	2,38	,95						

Not: G.A = Gruplar Arası, G.İ =Grup İçi, Top.=Toplam

Tablo 8’e göre, acemi düzeyindeki bireyler ile iyi düzeydeki bireyler arasında (Ortalama Fark = -0.94, $p < .05$) ve acemi düzeyindeki bireyler ile normal düzeydeki bireyler arasında (Ortalama Fark = -0.65, $p < .05$) istatistiksel olarak anlamlı farklar bulunmuştur. Diğer grup çiftleri arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p > .05$). Ortalama değerler incelendiğinde, bilgisayar kullanım düzeyi iyi olan bireylerin ($\bar{X}=2.68$, $N=30$) ve normal düzeyde olan bireylerin ($\bar{X}=2.39$, $N=82$) Web 2.0 araçlarının kullanımına yönelik görüşleri, acemi düzeydeki bireylerin ($\bar{X}=1.74$, $N=15$) görüşlerinden daha yüksek bulunmuştur.

Bu bulgular, bilgisayar kullanım düzeyi arttıkça bireylerin Web 2.0 araçlarının kullanımına yönelik görüşlerinin de olumlu yönde etkilendiğini göstermektedir. Özellikle iyi ve normal düzeyde bilgisayar kullanım becerilerine sahip bireylerin, bu araçları kullanmaya daha yatkın olduğu ve daha olumlu değerlendirmelerde bulunduğu söylenebilir.

3.4. Dördüncü Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın dördüncü alt problemini “Web 2.0 teknolojilerinin 4. sınıf Türkçe öğretmen adayları tarafından eğitimde kullanımına ilişkin bilgi düzeylerine göre katılımcıların görüşleri arasında anlamlı bir farklılık var mıdır?” sorusu oluşturmaktadır. Bu alt problem kapsamında, katılımcıların Web 2.0 teknolojilerinin eğitimde kullanımına ilişkin bilgi düzeylerine göre görüşleri karşılaştırılmış ve farklılıkları belirlemek için tek yönlü varyans analizi (ANOVA) uygulanmıştır.

Tablo 9

Teknolojilerin Eğitimde Kullanımı Bilgisine Göre Web 2.0 Teknolojilerinin Eğitimde Kullanımına Yönelik Görüşlerin ANOVA Sonuçları

Puan	Grup	N	$\bar{X}$	SS	Var.K.	KT	Sd	KO	F	p
Eğitimde Kullanımına	Hayır	55	1,88	,68	G.A	28,360	4	14,180	20,000	,001
	Kısmen	42	2,51	,79	G.İ	90,749	126	,709		

Evet	34	3,02	1,09	Top.	119,109	130
Toplam	131	2,38	,95			

Not: G.A = Gruplar Arası, G.İ =Grup İçi, Top.=Toplam

Yukarıdaki tabloya göre, “Hayır” düzeyindeki bireyler ile “Kısmen” düzeyindeki bireyler arasında (Ortalama Fark = -0.62, $p < .05$) ve “Hayır” düzeyindeki bireyler ile “Evet” düzeyindeki bireyler arasında (Ortalama Fark = -1.13, $p < .05$) istatistiksel olarak anlamlı farklar bulunmuştur. Diğer grup çiftleri arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p > .05$).

Bu sonuçlar, bireylerin eğitimde teknoloji kullanma düzeylerine göre Web 2.0 teknolojilerine yönelik tutumlarının anlamlı ölçüde değiştiğini göstermektedir. Özellikle, eğitimde teknolojileri kullanma bilgisi yüksek olan (“Evet” ve “Kısmen” düzeyindeki bireyler) katılımcıların, teknoloji kullanım bilgisi olmayan (“Hayır” düzeyindeki bireyler) katılımcılara kıyasla Web 2.0 teknolojilerine yönelik daha olumlu görüşlere sahip oldukları görülmüştür.

3.5. Beşinci Alt Probleme İlişkin Bulgular

Araştırmanın son alt problemini “Web 2.0 teknolojilerinin kullanım sıklığına göre görüşler arasında anlamlı bir farklılık var mıdır?” Sorusu oluşturmaktadır. Bu alt problem doğrultusunda, katılımcıların Web 2.0 teknolojilerini kullanım sıklıklarına bağlı olarak görüşleri karşılaştırılmış ve gruplar arasındaki potansiyel farklılıkları tespit etmek amacıyla tek yönlü varyans analizi (ANOVA) yöntemi uygulanmıştır.

Tablo 10

Web 2.0 Teknolojilerinin Kullanım Sıklığına Göre Görüşlerin Anova Sonuçları

Puan	Grup	N	$\bar{X}$	SS	Var.K.	KT	Sd	KO	F	p
Web2.0	Hiç kullanmam	50	1,76	,59	G.A	36,182	4	9,046	13,744	,001
	Yıllık	24	3,00	1,14	G.İ	82,926	126	,658		
	Aylık	25	2,59	,73	Top.	119,109	130			
	Haftalık	20	2,46	,78						
	Günlük	12	3,13	,98						
	Toplam	131	2,38	,95						

Not: G.A = Gruplar Arası, G.İ =Grup İçi, Top.=Toplam

Tablo 10’da Web 2.0 teknolojilerinin kullanım sıklığına göre öğretmen adaylarının görüşlerinde anlamlı farklılıklar olup olmadığını belirlemek amacıyla tek yönlü varyans analizi (ANOVA) gerçekleştirilmiştir. Yapılan analiz sonucunda, gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilmiştir ($F(4, 126) = 13,744$, $p < ,001$). Ayrıca, Levene’s testi aracılığıyla varyansların homojenliği incelenmiş ve varyansların eşit olmadığı anlaşılmıştır ($F(4, 126) = 4.711$, $p < ,05$). Bu nedenle, çoklu karşılaştırmalar için Dunnett T3 testi tercih edilmiştir.

Dunnett T3 testi sonuçlarına göre, “Hiç kullanmam” düzeyindeki bireyler ile “Yıllık” düzeyindeki bireyler arasında (Ortalama Fark = -1.24, $p < ,05$), “Hiç kullanmam” düzeyindeki bireyler ile “Aylık” düzeyindeki bireyler arasında (Ortalama Fark = -0,82, $p < ,05$), “Hiç kullanmam” düzeyindeki bireyler ile “Haftalık” düzeyindeki bireyler arasında (Ortalama Fark = -0,69, $p < ,05$) ve “Hiç kullanmam” düzeyindeki bireyler ile “Günlük” düzeyindeki bireyler

arasında (Ortalama Fark = -1,37, $p < ,05$) istatistiksel olarak anlamlı farklar bulunmuştur. Diğer grup çiftleri arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p > ,05$).

Web 2.0 teknolojilerinin kullanım sıklığı artıkça, bu teknolojilere yönelik görüşlerin daha olumlu hâle geldiğini göstermektedir. Özellikle, günlük ve yıllık kullanım düzeyine sahip bireylerin Web 2.0 teknolojileri hakkında daha yüksek görüş puanlarına sahip olduğu görülmüştür. Bu da teknolojilerin daha sık kullanılması ile kullanıcıların bu araçlar hakkında daha olumlu değerlendirmelerde bulunduğunu ortaya koymaktadır.

3.6. Web 2.0 Kullanım Yeterliliklerine İlişkin Bulgular

Bu bölümde, katılımcıların Web 2.0 Araçları Kullanım Yetkinliği Ölçeği kapsamında yer alan maddelere verdikleri cevaplar üzerinden Web 2.0 teknolojilerinin hangi düzeyde kullanıldığı belirlenmiştir. Katılımcıların yetkinlik ve sıklık düzeyleri, sorular bazında analiz edilmiştir.

Tablo 11

Web 2.0 Teknolojileri Kullanım Yeterliliklerinin İstatistik Dağılımı

		1		2		3		4		5	
Web2.0 Araçları Kullanım Yetkinliği Ölçeği (WAKYÖ)		Hiçbir zaman		Nadiren		Ara sıra		Sıklıkla		Her zaman	
No	Sorular	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1	M1	44	33,6	27	20,6	41	31,3	9	6,9	10	7,6
2	M2	38	29	34	26	36	27,5	11	8,4	12	9,2
3	M3	53	40,5	34	26	25	19,1	10	7,6	9	6,9
4	M4	57	43,5	34	26	27	20,6	5	3,8	8	6,1
5	M5	58	44,3	33	25,2	27	20,6	5	3,8	8	6,1
6	M6	34	26	36	27,5	41	31,3	9	6,9	11	8,4
7	M7	59	45	37	28,2	22	16,8	5	3,8	8	6,1
8	M8	50	38,2	32	24,4	21	16	15	11,5	13	9,9
9	M9	35	26,7	32	24,4	38	29	10	7,6	16	12,2
10	M10	44	33,6	38	29	25	19,1	6	4,6	18	13,7
11	M11	31	23,7	32	24,4	41	31,3	2	1,5	25	19,1
12	M12	37	28,2	30	22,9	28	21,4	11	8,4	25	19,1
13	M13	50	38,2	32	24,4	25	19,1	5	3,8	19	14,5
14	M14	53	40,5	33	25,2	22	16,8	7	5,3	16	12,2
15	M15	43	32,8	34	26	28	21,4	7	5,3	19	14,5
16	M16	40	30,5	30	22,9	28	21,4	8	6,1	25	19,1
17	M17	36	27,5	27	20,6	36	27,5	10	7,6	22	16,8
18	M18	33	25,2	32	24,4	33	25,2	8	6,1	25	19,1
19	M19	14	10,7	30	22,9	44	33,6	19	14,5	24	18,3
20	M20	34	26	41	31,3	34	26	11	8,4	11	8,4
21	M21	59	45	35	26,7	21	16	5	3,8	11	8,4
22	M22	67	51,1	25	19,1	24	18,3	4	3,1	11	8,4
23	M23	52	39,7	31	23,7	24	18,3	15	11,5	9	6,9
24	M24	37	28,2	40	30,5	33	25,2	13	9,9	8	6,1
25	M25	57	43,5	30	22,9	27	20,6	10	7,6	7	5,3
26	M26	48	36,6	36	27,5	24	18,3	13	9,9	10	7,6
27	M27	55	42	35	26,7	26	19,8	7	5,3	8	6,1
28	M28	47	35,9	32	24,4	28	21,4	13	9,9	11	8,4
29	M29	57	43,5	38	29	17	13	13	9,9	6	4,6
30	M30	56	42,7	30	22,9	25	19,1	9	6,9	11	8,4
31	M31	56	42,7	33	25,2	20	15,3	12	9,2	10	7,6
32	M32	53	40,5	31	23,7	24	18,3	13	9,9	10	7,6
33	M33	30	22,9	26	19,8	41	31,3	12	9,2	22	16,8

34	M34	25	19,1	21	16	46	35,1	20	15,3	19	14,5
35	M35	26	19,8	25	19,1	43	32,8	14	10,7	23	17,6
36	M36	28	21,4	29	22,1	42	32,1	13	9,9	19	14,5
37	M37	39	29,8	36	27,5	30	22,9	10	7,6	16	12,2
38	M38	37	28,2	40	30,5	29	22,1	13	9,9	12	9,2
39	M39	40	30,5	21	16	43	32,8	7	5,3	20	15,3

Not: Tablo, Çelik (2021) çalışmasından doğrudan alınmıştır.

Tablo 11'e bakıldığında, katılımcıların Web 2.0 araçlarını kullanma yeterlilikleri 39 madde üzerinden değerlendirilmiş ve elde edilen bulgular, bu araçları farklı etkinliklerde kullanma konusundaki deneyimlerinin genellikle sınırlı olduğunu göstermiştir. Katılımcıların zamandan ve mekândan bağımsız öğrenme ortamları tasarlama konusunda yeterlilikleri incelendiğinde, grubun %33,6'sının bu etkinliği "Hiçbir zaman" gerçekleştiremediği, yalnızca %7,6'sının ise "Her zaman" gerçekleştirdiği görülmüştür. Bu durum, bu alandaki uygulama deneyimlerinin genelde düşük düzeyde olduğunu göstermektedir. Benzer şekilde, etkili sunumlar hazırlama becerisi incelendiğinde, katılımcıların %29'u bu etkinliği "Hiçbir zaman" gerçekleştiremediğini belirtirken, yalnızca %9,2'sinin bu etkinliği "Her zaman" gerçekleştirdiği tespit edilmiştir. Bulgular, etkili sunum hazırlama becerisinin genelde sınırlı olduğunu ortaya koymaktadır. Zihin haritası hazırlama etkinliğinde ise katılımcıların %40,5'inin bu beceriyi "Hiçbir zaman" gerçekleştiremediği görülmüştür. Bu durum, zihin haritası hazırlama becerilerinde genel bir yetersizliği işaret etmektedir. Animasyon ve dijital panolar hazırlama konusundaki yeterliliklerde de benzer bir durum gözlemlenmiştir. Animasyon etkinliklerinde %43,5, dijital panolar hazırlamada ise %44,3 oranında "Hiçbir zaman" düzeyinde yanıt verilmiştir. Araştırma sonuçlarına göre, poster hazırlama becerisi diğer etkinliklere göre daha sık uygulanmaktadır. Katılımcıların %31,3'ü bu beceriyi "Ara sıra" gerçekleştirdiğini belirtmiştir. Buna karşılık, karikatür hazırlama becerisi daha düşük düzeyde bulunmuş ve %45 oranında "Hiçbir zaman" yanıtı verilmiştir. Dijital hikâye oluşturma becerisi katılımcılar arasında düşük düzeyde bulunmuş ve bu beceriyi "Hiçbir zaman" gerçekleştiremeyenlerin oranı %38,2 olarak tespit edilmiştir. Bununla birlikte, sanal yazarlık becerisinde daha dengeli bir dağılım gözlenmiştir. Blog oluşturma becerisi diğer etkinliklere kıyasla daha sık uygulanmış ve %31,3 oranında "Ara sıra" düzeyinde gerçekleşmiştir. Buna karşın, dijital test hazırlama becerisi, katılımcılar arasında daha çeşitli deneyim düzeyleri sergilemiştir. İnfografik hazırlama becerisi ise %45 oranında "Hiçbir zaman" düzeyinde belirtilmiştir. Artırılmış gerçeklik tasarımı konusunda ise bu oran %51,1'e kadar çıkmış ve katılımcıların bu alanda yetersiz oldukları sonucuna varılmıştır. Son olarak, uzaktan eğitim etkinliklerini yönetme becerisi açısından katılımcıların %39,7'si yetersiz olduğunu ifade etmiştir. Genel olarak, Tablo 11'de yer alan bulgular, katılımcıların büyük çoğunluğunun dijital araçların kapsamına ilişkin bilgi eksikliği yaşadığını ve Web 2.0 araçlarını kullanma deneyimlerinin sınırlı olduğunu ortaya koymaktadır. Ayrıca, bu araçlar vasıtasıyla etkinlik tasarlama ve uygulama yeterliklerinin de yeterli seviyede olmadığı tespit edilmiştir. Bununla birlikte bazı alanlarda orta düzeyde yeterlilik gösteren katılımcılar da bulunmuştur.

Sonuç ve Öneriler

Araştırmanın bulguları, 4. sınıf Türkçe öğretmeni adaylarının dijital araçlar (Web 2.0) kullanımına yönelik görüşlerinin çeşitli demografik ve kullanım alışkanlıklarına bağlı olarak

değişiklik gösterdiğini ortaya koymaktadır. Özellikle cinsiyet, günlük internet kullanım süresi, bilgisayar kullanma düzeyi, bilgi düzeyi ve bu araçları kullanma sıklığı gibi değişkenlerin, öğretmen adaylarının Web 2.0 teknolojilerine karşı algı ve tutumları üzerinde anlamlı etkilerinin olduğu belirlenmiştir.

Birinci alt problemin sonuçlarına göre, katılımcıların cinsiyetlerinin Web 2.0 araçlarını kullanma konusundaki görüşleri üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir etkisi olduğu belirlenmiştir. Kadın katılımcıların, erkeklere katılımcılara göre daha düşük görüşlere sahip olmaları, alan yazınında yapılan diğer araştırmalarla paralellik göstermektedir (Ercan & Hamurcu, 2024; Korkmaz, 2021). Bu bulgu, kadın öğretmenlerin teknoloji kullanımından erkek öğretmenlere kıyasla daha fazla kaçındıklarını ortaya koyan ve mesleki deneyimi az olan öğretmenlerin teknoloji kullanımında daha temkinli davrandıklarını belirten Başar ve Çangal'ın (2024) çalışmasıyla da örtüşmektedir. Ancak Geçim ve Çetin, (2023) tarafından yapılan çalışmada, öğretmen adaylarının Web 2.0 araçları kullanabilme yetkinlikleri ile cinsiyetleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır. Bu durum, cinsiyetin Web 2.0 araçları kullanımı üzerindeki etkisinin her zaman aynı düzeyde belirgin olmayabileceğini göstermektedir.

İkinci alt problemde ise, katılımcıların günlük internette geçirdikleri süre ile Web 2.0 araçlarına yönelik tutumları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Bu bulgu, internet kullanım süresinin Web 2.0 araçları ile ilgili tutumlar üzerinde tek başına belirleyici bir faktör olmadığını ortaya koymaktadır. Bunun yerine, araçların nasıl kullanıldığı ve kullanım amacının daha önemli olduğu düşünülmektedir. Ayrıca, öğretmen adaylarının Web 2.0 araçlarını etkin bir şekilde kullanabilmesi için yalnızca internet kullanım sürelerinin değil, bu araçlara yönelik özel becerilerinin de geliştirilmesi gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

Üçüncü alt problemde, bilgisayar kullanım düzeyinin Web 2.0 araçları kullanımı üzerindeki etkisi incelenmiştir. Sonuçlar, bilgisayar kullanım düzeyi ile Web 2.0 araçları hakkındaki görüşler arasında anlamlı bir fark olduğunu göstermektedir. Özellikle acemi düzeydeki bireyler, bilgisayar kullanım becerileri daha yüksek olanlara kıyasla daha olumsuz görüşlere sahiptir. Bu durum, bilgisayar kullanım becerilerinin Web 2.0 araçları kullanımındaki tutum ve algılar üzerinde önemli bir rol oynadığını göstermektedir. Bu bulgu Selvi ve Aksu Ataç (2022) ile Ercan ve Hamurcu (2024) tarafından yapılan çalışmalarda da benzer şekilde ortaya çıkmıştır.

Dördüncü alt problemde ise, öğretmen adaylarının internet tabanlı araçlar hakkında sahip oldukları bilgi düzeyinin, bu araçların eğitimde kullanımıyla ilgili görüşleri üzerinde anlamlı bir etkisi olduğunu ortaya koymaktadır. Özellikle, bilgi düzeyindeki artışın, Web 2.0 araçlarına yönelik olumlu tutum ve değerlendirmelerin de artmasına neden olduğu gözlemlenmiştir. Bu durum, Tatlı ve arkadaşları (2016) tarafından gerçekleştirilen çalışmanın bulgularıyla benzerlik göstermektedir. Her iki çalışmada da öğretmen adaylarının söz konusu teknolojiler hakkında daha fazla bilgi sahibi olmalarının, bu araçları eğitim süreçlerine entegre edebilmeleri ve etkin bir şekilde kullanabilmeleri açısından önemli olduğu ortaya konmuştur.

Beşinci alt problem kapsamında yapılan analizler sonucunda, Web 2.0 teknolojilerinin kullanım sıklığının öğretmen adaylarının bu teknolojilere yönelik görüşleri üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu ortaya konmuştur. Özellikle günlük veya haftalık düzenlilikle Web 2.0 araçlarını kullanan öğretmen adaylarının, bu teknolojilere dair daha olumlu ve benimseyici tutumlar sergiledikleri belirlenmiştir. Bu durum, kullanım sıklığının sadece teknolojiye alışkanlık kazanmayı sağlamadığı, aynı zamanda kullanıcıların bu araçları algılama biçimini ve onlara yönelik tutumlarını da olumlu yönde etkilediğini göstermektedir. Öğretmen adaylarının teknolojiye yönelik tutumlarının, teknolojiyle etkileşim düzeyleriyle yakından ilişkili olduğu Kaynar tarafından da vurgulanmaktadır (Kaynar, 2019). Benzer şekilde, Horzum (2010) tarafından yapılan çalışmada da teknoloji kullanım sıklığının kullanıcı tutumları üzerinde belirleyici bir rol oynadığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu durum Web 2.0 teknolojilerinin kullanım sıklığının, Web 2.0 araçlarının algısı üzerinde belirgin bir etkisi olduğunu ortaya koymaktadır.

Genel olarak, son sınıf Türkçe öğretmen adaylarının Web tabanlı araçlar aracılığıyla dijital içerik üretimine ilişkin yeterlilikleri ve çeşitli eğitim etkinlikleri tasarlama konusundaki yeterliliklerinin düşük olduğu tespit edilmiştir. Öğretmen adaylarının, bu araçları kullanma konusunda sınırlı deneyim ve bilgiye sahip oldukları görülmüştür. Bu bulgu, öğretmen adaylarının dijital araçlar konusunda daha fazla eğitim alması ve bu araçları eğitim süreçlerine entegre edebilme becerilerini geliştirmeleri gerektiğine işaret etmektedir. Nitekim Çukurbaşı ve Kıyıcı (2018), öğretmen adaylarının Web tabanlı araçları etkili bir biçimde kullanabilmelerinin, uygulamaya dayalı eğitim ve deneyimle doğrudan ilişkili olduğunu vurgulamaktadır.

Sonuç olarak, teknolojik gelişmelerin artmasıyla birlikte teknoloji, eğitim sürecinin vazgeçilmez bir unsuru hâline gelmiştir (Önder, 2016). Bu doğrultuda, internet tabanlı araçların öğretmen adayları tarafından etkin ve verimli şekilde kullanılabilmesi için pedagojik desteklerin artırılması ve sürekli mesleki gelişim fırsatlarının sunulması gerektiği söylenebilir. Nitekim öğretmen adaylarının teknoloji destekli öğretim uygulamalarında yeterli kazanmalarının, bu teknolojileri kullanmaya yönelik sahip oldukları fırsatlarla doğrudan ilişkili olduğu belirtilmektedir (Durusoy, 2011). Bu bağlamda, eğitimcilerin dijital çağda daha verimli bir öğretim süreci gerçekleştirebilmeleri için söz konusu araçların etkin kullanımına yönelik daha fazla uygulama fırsatı ve pratik kazanmalarının önemlidir.

Bu araştırma, yabancılara Türkçe öğretimi kapsamında Web 2.0 araçlarının kullanımına dair önemli bulgular elde etmiş ve söz konusu alandaki boşlukları belirlemiştir. Araştırma sonuçları doğrultusunda, uygulama süreçlerine katkı sağlayabilecek ve gelecekte yapılacak çalışmalara yol gösterebilecek öneriler geliştirilmiştir. Bu öneriler, hem öğretmen adaylarının mesleki yeterliliklerini artırmayı hem de Türkçe öğretiminde teknolojinin daha etkin bir şekilde kullanılmasını hedeflemektedir. Araştırma sonuçlarına dayanarak geliştirilen öneriler aşağıda sunulmuştur:

Öğretmen yetiştirme programlarında, adayların derslerde kullanmaları için interaktif web teknolojilerini çok yönlü ele alan ders içerikleri planlanmalıdır. Teknolojinin gelişmesiyle eğitim ve teknolojinin birlikteliği iç içe geçmelidir. Özellikle uygulamalı atölye çalışmaları ile

öğretmen adaylarının bu araçları etkili bir şekilde kullanma becerilerinin artırılması sağlanabilir.

Öğretmen adaylarının öğrenim süreçlerinde Web 2.0 araçlarının temel işlevleri kavratıldıktan sonra, bu araçları kullanarak çeşitli projeler geliştirmeleri teşvik edilmelidir. Örneğin, dijital hikâye, infografik, zihin haritası ya da animasyon hazırlama gibi görevler, bu araçların pratikte nasıl kullanılabileceğini göstermede etkili olacaktır.

Türkçe öğretiminde Web 2.0 araçlarının kullanımına yönelik farklı gruplar üzerinde daha geniş kapsamlı araştırmalar yapılması önerilmektedir. Özellikle bu araçların öğrenci başarısı ve motivasyonu üzerindeki etkilerini inceleyen çalışmalar teşvik edilmelidir.

Web 2.0 araçlarının sadece teknik olarak öğrenilmesi yeterli değildir. Araçların, derslerin etkili ve eğlenceli hâle getirilmesi, sınıf içi değerlendirmelerde kullanılması gibi pedagojik amaçlarla nasıl kullanılabileceği üzerine de yoğunlaşılmalıdır.

Bu öneriler, Türkçe öğretmen adaylarının interaktif web teknolojilerini daha verimli ve yetkin bir biçimde kullanabilme becerilerini geliştirmeye yöneliktir. Bu sayede hem öğretmen adaylarının mesleki gelişimleri desteklenecek hem de Türkçe öğretiminde çağdaş teknolojilerin daha yaygın bir şekilde kullanılması sağlanacaktır.

Kaynakça

- Atıcı, B. ve Yıldırım, S. (2010, 10-12 Şubat). *Web 2.0 uygulamalarının e-öğrenmeye etkisi* [Bildiri sunumu]. Akademik Bilişim Konferansı, Muğla Üniversitesi, Muğla, Türkiye.
- Başar, U., & Çangal, Ö. (2024). Analysis of the attitudes of the instructors towards the use of technology in teaching turkish as a foreign language. *International Online Journal of Educational Sciences*, 13(1), 18-32.
- Çelik, T. (2021). Web 2.0 araçları kullanımı yetkinliği ölçeği geliştirme çalışması. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 51, 449-478. <https://doi.org/10.9779/pauefd.700181>
- Çukurbaşı, B. ve Kıyıcı, M. (2018). Öğretmen adaylarının öğretimde internet teknolojilerini kullanmaya yönelik tercihlerindeki değişimin incelenmesi. *Kastamonu Education Journal*, 26(3), 765-776. <https://doi.org/10.24106/kefdergi.413325>
- Durusoy, O. (2011). *Öğretmen yetiştirmede Web 2.0 ve dijital video teknolojilerinin kullanılarak öğretmenlik öz-yeterliğinin geliştirilmesi* [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Balıkesir Üniversitesi.
- Ercan, B. ve Hamurcu, G. C. (2024, May 21-24). Pedagojik formasyon öğrencilerinin Web 2.0 araçları kullanım yetkinliğinin incelenmesi. In *Proceedings of the XI. International Eurasian Educational Research Congress* (ss. 18-27). <https://doi.org/10.32681/ijerecongress.2024.030>
- Eyyam, R., Menevi, İ., & Doğruer, N. (2011). Perceptions of teacher candidates towards Web 2.0 technologies. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 15, 2663-2666. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2011.04.162>

- Geçim, B. ve Çetin, N. İ. (2023). Öğretmen adaylarının Web 2.0 araçlarını kullanabilme yetkinlikleri: Bir karma yöntem araştırması. *Eğitimde Kuram ve Uygulama*, 19(1), 97–122. <https://doi.org/10.17244/eku.1172658>
- Horzum, M. B. (2010). Öğretmenlerin web 2.0 araçlarından haberdarlığı, kullanım sıklıkları ve amaçlarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 7(1), 167-184.
- Karasar, N. (2012). *Bilimsel araştırma yöntemi* (24. baskı). Nobel Yayıncılık.
- Kaynar, T. (2019). *Web 2.0 araçlarının yabancı dil öğretiminde kullanımı* [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Marmara Üniversitesi.
- Korkmaz, E. (2021). Covid-19 pandemi döneminde uzaktan eğitim ve Google Classroom: İlköğretim matematik öğretmen adaylarının tutum ve görüşleri. *Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Dergisi*, (42), 207-228. <https://doi.org/10.29165/ataunikkefd.834079>
- Morkoç, D. K. ve Erdönmez, C. (2014). Web 2.0 uygulamalarının eğitim süreçlerine etkisi: Çanakkale sosyal bilimler meslek yüksekokul örneği. *AJIT-e: Academic Journal of Information Technology*, 5(15), 25-48. <https://doi.org/10.5824/ajit.2014.15.002>
- Murugesan, S. (2007). Understanding Web 2.0. *IT Professional*, 9(4), 34-41. <https://doi.org/10.1109/MITP.2007.96>
- Önder, R. (2016). Eğitimde artırılmış gerçeklik uygulamaları: Aurasma ve Color Mix. *Akademik Bilişim Konferansı Bildirileri*.
- Selvi, K. ve Aksu Ataç, B. (2022). *Yabancılar Türkçe öğretiminde Web 2.0 araçlarının kullanılmasına ilişkin öğretmen görüşlerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi*. [Yayımlanmamış yüksek lisans tezi]. Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi.
- Shum, S. B. (2008). Cohere: Towards web 2.0 argumentation. *COMMA*, 8, 97-108. <https://doi.org/10.3233/978-1-58603-893-7-97>
- Şengür, S. ve Anagün, Ş. S. (2021). Sınıf öğretmenlerinin bilişim teknolojileri kullanım düzeyleri ve eğitimde Web 2.0 uygulamaları. *Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Türk Dünyası Uygulama ve Araştırma Merkezi Eğitim Dergisi*, 6(2), 128-150. <https://doi.org/10.51730/ote.908053>
- Tatlı, Z., Akbulut, H. İ. ve Altınışik, D. (2016). Öğretmen adaylarının teknolojik pedagojik alan bilgisi özgüvenlerine web 2.0 araçlarının etkisi. *Turkish Journal of Computer and Mathematics Education*, 7(3), 659-674. <https://doi.org/10.16949/turcomat.282869>
- Yeşilyurt, Ş. (2019). Türkçenin yabancı dil olarak öğretiminde web 2.0 araçları. *XI. Uluslararası Dünya Dili Türkçe Sempozyumu Bildirileri* (ss. 2053-2067).
- Yılmaz, Ö. (2021). Web 1.0, 2.0, 3.0 ve 4.0'ın tarihi. *Maltepe Üniversitesi İletişim Fakültesi Dergisi*, 8(2), 351-359. <https://doi.org/10.54010/maltepeiticfd.953503>

Makaleye Katkı Oranı Beyanı (Declaration of Contribution to the Article): 1. yazar katkı oranı (1. Author contribution rate): %50 2. yazar katkı oranı (2. Author contribution rate): %50
Çıkar Çatışması Beyanı (Conflict of Interest Statement): Araştırmacılar arasında herhangi bir çıkar çatışması yoktur. <i>There is no conflict of interest among the researchers.</i>
Etik Beyanı (Ethics Statement): Bu çalışmada “Yükseköğretim Kurumları Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesi”nde belirtilen kurallara uyulduğunu, “Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiğine Aykırı Eylemler”e dayalı hiçbir işlem yapılmadığını ve etik ihlallerde tüm sorumluluğun makale yazarlarına ait olduğunu beyan ederiz. <i>We declare that in this study, the rules specified in the “Higher Education Institutions Scientific Research and Publication Ethics Directive” have been complied with, no action has been taken based on “Actions Contrary to Scientific Research and Publication Ethics”, and all responsibility for ethical violations belongs to the article authors.</i>
Finansal Destek veya Teşekkür Beyanı (Statement of Financial Support or Gratitude): Bu çalışma için herhangi bir kurumdan finansal destek alınmamıştır. <i>No financial support was received from any institution for this study.</i>
Etik Kurul İzni Beyanı (Ethics Committee Permission Statement): Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Girişimsel Olmayan Klinik Araştırmalar Etik Kurulu, Tarih: 16.04.2025, Sayı: GO2025/1359 <i>Burdur Mehmet Akif Ersoy University Non-Interventional Clinical Research Ethics Committee, Date: 16.04.2025, Number: GO2025/1359</i>
Veri Kullanılabilirliği Beyanı (Data Availability Statement): Bu çalışma sırasında oluşturulan veya analiz edilen veriler, talep üzerine yazarlardan temin edilebilir. <i>Data generated or analyzed during this study are available from the authors upon request.</i>
Yapay Zekâ Kullanımı Beyanı (Statement on Use of Artificial Intelligence): Yazma yardımı için yapay zekânın kullanılmadığını beyan ederiz. <i>We declare that artificial intelligence is not used for writing assistance.</i>
Telif Hakları Beyanı (Copyright Statement): Uluslararası Türkçe Öğretimi Araştırmaları Dergisinde yayımlanan çalışmalar Creative Commons Atıf-Ticari Olmayan 4.0 Uluslararası Lisansı ile lisanslanmıştır. <i>Studies published in the International Journal of Turkish Language Teaching Research are licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.</i>

Extended Abstract

In today’s world, technological advancements have created a significant transformation in all aspects of life, including educational processes. Particularly in recent years, the diversification of ways to access information, the changes in students’ learning styles, and the digitalization of learning environments have increased the importance of teachers’ and pre-service teachers’ knowledge and skills related to technology. One of the most concrete examples of this transformation is the integration of Web 2.0 technologies into education. Web 2.0 tools provide interactive and collaborative digital environments that enable users not only to consume content but also to become content creators. In this regard, these tools support student-centered, active, and creative learning processes while offering teachers opportunities to develop innovative teaching methods.

The main purpose of this study is to examine the opinions of pre-service Turkish language teachers regarding the use of Web 2.0 tools in teaching Turkish as a foreign language.

Determining pre-service teachers' attitudes towards technology, their frequency of using these tools, and their levels of competence is significant in terms of increasing technological awareness during teacher education. The study also aims to reveal the potential of Web 2.0 tools in teaching Turkish to foreigners and to contribute to the adaptation of teacher education programs to current educational needs.

The sample of the study consists of senior pre-service Turkish language teachers studying at Burdur Mehmet Akif Ersoy University and Süleyman Demirel University, who were selected on a voluntary basis. The research was designed according to a quantitative research model. During the data collection process, the "Web 2.0 Tools Competence Scale" developed by Çelik (2021) and a "Personal Information Form" prepared by the researcher were used. The collected data were analyzed using the SPSS 25.00 package program. In the analysis process, arithmetic mean, standard deviation, independent samples t-test, and one-way ANOVA statistical techniques were employed.

According to the findings, there were statistically significant differences in pre-service teachers' opinions on Web 2.0 tools in terms of gender. Female pre-service teachers' views were found to be lower than those of male participants. No significant difference was found regarding daily internet usage time. However, significant differences were identified in terms of computer usage level; as the level of computer usage increased, participants' attitudes towards Web 2.0 tools became more positive. Similarly, higher levels of knowledge and frequency of use of Web 2.0 tools were associated with more positive opinions. These findings indicate that the frequency and consciousness of using Web 2.0 tools are directly related to pre-service teachers' awareness and competence levels.

The results reveal that pre-service teachers need to improve their current knowledge and skills to use Web 2.0 technologies effectively in educational processes. Accordingly, it is recommended that teacher education programs include more comprehensive courses on the introduction, use, and pedagogical integration of Web 2.0 tools. Through applied workshops, project-based learning activities, and digital material development practices, pre-service teachers' ability to use Web 2.0 tools effectively can be enhanced. Furthermore, it is important to ensure that pre-service teachers perceive these tools not only as technical skills but also as communicative and cultural tools in language teaching.

In conclusion, Web 2.0 tools have great potential for creating interactive, engaging, and student-centered learning environments in teaching Turkish as a foreign language. In order for pre-service Turkish language teachers to use these technologies effectively in pedagogical contexts, both their technological competence and pedagogical awareness need to be strengthened. The findings of this study indicate that Web 2.0 tools should be addressed more systematically in teacher education programs and provide a foundation for future qualitative or mixed-method research.